

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Kleinschmid ... Ad Exequias quae Nobilissimae Foeminae Barbarae Lützowen ... Johan von der Lühe p.m. relictæ viduæ hodie parantur, Omnes omnium ordinum Cives Academicos ... invitat & hortatur : [P.P. Rostochii Die 5. Martii Anno 1638. sub sigillo Rectoratus]

Rostochii: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770349161>

Druck Freier Zugang

Kleinschmid, J.

in

B. Lützow,

uxor. J. v. d. Lühe.

Rostock. 1638.

62

PROGRAMMA

Quo

Rector Universitatis Rostochiensis

JOHANNES KLEIN-
SCHMID, J. U. D. & P.

AD EXEQUIAS

quæ

NOBILISSIMÆ FOEMINÆ

BARBARÆ
Lützowen/

Nobilissimi ac strenui Viri,

JOHAN von der Lübe

p. m. relictæ viduæ hodie parantur,

Omnes omnium ordinum Cives Academicos ad
horam med. 2. in templo Mariano officiose in-
vitat & hortatur.

ROSTOCHII,

Literi NICOLAI KILII, Acad. Typograph.

ANNO M DC XXXVIII.

Hic nobilitas generis, magnum per se ornamentum est, tamen longè illud majus & præclarius evadit, cum ornatur accessione virtutum aliarum, præsertim in posteris à prima origine remotioribus. Ac virorum quidem virtutes alia occasione producemus, multebres in egregio exemplo, quod ante oculos est, sed leviter & pro ratione temporis intuebimur: ut hinc quoq; certum & perspicuū fiat, mortis necessitatem in omni hominum ordine tantam esse, ut illum nobilitatis, sive virtutibus ornatae, sive non ornatae invadere, & corripere audeat, neq; magis ei quam plebeio parcat. Cui ergo dicat aliquis bono virtus, eiq; debita cultura, cum pariter, vel etiā citius à morte occupetur is, in quo ea est, quam quivis ignavus, & in quo non est. Respondeat vatū ille prin-

*ceps, Seat sua cuiq; dies, breve & irreparabile tempus
Omnibus est vita, sed famam extendere factis,
Hoc virtutis opus.*

Hoc nimirum agunt personæ, non majorum tantum virtute, sed sua quoq; nobiles, ut ne idem tumulus, quo humata corpora obruuntur, nomē quoq; honestum, & famā obruat. Nec satis habent, ut in isto majorum nobilium catalogo, tantum numeri locum teneant, nullo rei bene gestæ titulo insignes, sed ut fortitudinis, magnanimitatis, justitiæ, prudentiæ, famam, viri; castitatis, amoris erga maritum, & liberos, fidei, pietatis, beneficentiæ erga pauperes, foeminae, & occupent,

occupent, & ad posteros propagent. Quales sunt istæ
Biblicæ Veteris Testamenti, Rebecca mariti, quæ non-
dum viderat, amans, Rutha senis, quæ neglecto juve-
num desiderio prosequabatur, Hanna Samuelis ma-
ter pia & religiosa, Abigail prudentia insignis, Esthe-
ra obsequens, & modesta, Susanna casta, mater septem
filiorum sub Macchabæis magnanima & fortis: ut hac
vice illas Novi, & ex profanis monumentis, quæ ma-
gno numero produci possent, silentio præteream. Has
omnes generis, & familiæ suæ nobilitas morti surripe-
re non potuit, famam tamen virtutum ab se cultarū,
non ad posteros tantum suos, verum etiā alienos ex-
tenderunt, & nomine, quod nulla delebit oblivio, im-
mortalitatem consecutæ sunt. Sed ad id veniamus,
quod agendum est. Obijt nuper Nobilissima, pietate,
probitate, beneficentia & aliis virtutibus eminens
atq; excellens matrona **BARBARA Lüchowen** / vitam
hanc ingressa Anno 1588, ea die Dominica quæ Misericordias
Domini dicitur, inter septimam, & octavam
matutinam. Pater ei fuit Vir Nobilissimus **Glaus Lüchow** /
Ducatus Megapolitani, Comitatus Suerinensis, terrarum
Rostochij, & c. Marschallus hæreditarius, in **Eichhof** /
Hülßburg & **Bachendorf** / hæreditarius Dominus. Mater
Nobilissima pietate & virtute ornatissima foemina
Barbara Wangelins / Nobilissimi strenuiq; viri
Hieronymi Wangelins / Domini Hæreditarij in **Silß** /
legitimè nata filia, Pater **Glaus Lüchow** /

pie ex hac vita decessit Anno 1588, die 2. Julij in hære-
ditario prædio Hülßburg/ & in alterius Eichhoff ædem
cui nomen Eichlenberg in locū Dormitorij sui trans-
latus, ac terræ in ea commendatus. Avus paternus ei
fuit Dn. Jochim Lûzow/ provincix Megapolit: hære-
ditarius Marschallus, & Consiliarius intimus, hæredi-
tarius Dominus in Eichhoff Lûzow & Hülßburg. Avia
paterna fuit Matrōna Nobilissima Margareta Hal-
berstadt/ de domo Campze. Avus maternus fuit supra
dictus Hieronymus Wangelin/ hæreditarius in Silz.
Avia materna fuit Margareta Einstowē de domo Lüd-
kendorff. Proavus paternus fuit, Herr Nicolaus Lûzow
Eques, Consiliarius Megapolitanus, & provincialis
Marschallus hæreditarius, Dominus itidem hæredita-
rius in Eichhoff/ Lûzow & Hülßburg. Proavia paterna
fuit Gese von Reventlowen de domo Trûheboth ex
Holfatia. Proavus maternus fuit Heinrich Wangelin/
consiliarius provincialis Megapolitanus hæreditarius
in Silz. Proavia materna fuit ex genere der Fieneken/
de domo Neuenhoffe. Abavus paternus fuit Henning
Lûzow/ provincialis Marschallus hæreditarius in
Eichhoff/ Dominus hæreditarius. Abavia paterna fuit
ex genere der Kauen de domo Stücke. Abavus ma-
ternus fuit Jochim Einstaw/ de domo Lüdendorff.
Abavia materna ex genere der von Oldenburg de do-
mo Gremmelin. Cæteri majores nobilissimi, lineæ pa-
ternæ fuerunt s. Die Kankowen. 6. Der Sperling. 7.
Der

Der Guldensstirn. 8. Der Oberbergen. Lineæ vero maternæ,
5. Der Hoeben. 6. Der Smecker. 7. Der Biereggen. 8. Der von
Bredawen. Longa sane & generosa series virorū Nobilissi-
morū, fortissimorum, prudentissimorum, strenuissimorum,
& foeminarum nobilissimarum, pietate, & omni virtutum
genere florentissimarum: Ecquid illa non generosum atq;
eximium produceret? Cum ergo hujus Beatæ nostrę parens
pie defunctus esset; ut ante dictum, ab relicta vidua matre,
quæ jam defuncti patris vicem fungebatur quoq; hæc filia
BARBARA diligenter & sollicite, in studio pietatis, ca-
stitatis, laboris Oeconomici, & aliarum virtutum ita educa-
ta, & producta est, ut virginem tali tantaq; profapia dignã
decebat, & matri non solum dexterrimam operam in re fa-
miliari præstitit, sed morum quoque concinnitate, ac dex-
teritate solatio, lætitiæque fuit. Habemus ergo pri-
mum in hac defuncta Virginem nobilem genere, nobilem
pietate, castitate, morū elegantia, & aliarum virtutum stu-
dio: In quo usq; ad annum 1614. perseveravit. Eo enim an-
no Vir Nobilissimus ac strenuus Dn. Johan von der Lühe/
Regiæ majestatis in Svecia Magister Equitum, Dominus
Hæreditarius in Colgaw & Liegen/ eam legitime ambivit, &
pleno consensu matris, atq; avunculorum accedente, Gu-
strovij in templo Urbis, Mense Januario pactam atq; Spon-
sam sibi impetravit. Nuptiæ paulo post sequenti Bacha-
nalianorum festo apud Nobilifs: & strenuum p. m. Virum
Gehhard von Wittorpff in Lüdersburg vnd Horenburg, Domi-
num hæreditarium affinem honorandum, solenniter cele-
bratæ sunt. Quæ ut cœperant institui feliciter, summo
amore atq; concordia cultæ colligatę, ac firmatæ, ita per
septendecim annos continuo pacis concordiæ atq; amo-
ris cultu progressu, & incremento durarunt, filiola quidem,
ex isto conjugio in hanc lucem edita, quam ipsa tamen

oculis haud usurpavit. Ab anno igitur trigesimo primo, quo maritum amisit, in viduitatem redacta, virtutes ei quoque vitæ convenientes pie & constanter coluit, per hos septem annos: quorum hoc postremo die 5. Februarij correpta fuit morbo, eoq; haud levi seu perfunctorio, sed gravi omnino, periculoso, & ut eventus docuit, lethali. Quod cum ipsa persentisceret humani auxilii spe destituta, & abjecta, ad Deum ejusq; opem sibi confugiendum putavit, quam sine dubio impetravit, cum die 8. ejusdem mensis Deo reconciliata, corpore ac sanguine Redemptoris ac Servatoris sui recreata ac refecta, quinto die post, videlicet 13. Februarij, Anno ætatis quinquagesimo spiritum suum in manus Dei commendans, beatè ac feliciter obdormivit. Quæ forte vitam ingressa sit hæc piè defuncta nostra, qua via sit progressa, usq; ad annos matrimonii, quam in matrimonio vitam coluerit, quã in statu viduo, usq; ad egressum ex hac vita, tanquam distinctis actibus, ex brevi commemoratione intelligitur. In primo quidem actu, id est, in ipso ortu, nihil habemus præter eximiam generis nobilitatè, quam parentibus & majoribus debet. Eam qui sortiuntur, habent, sane pro quo Deo gratias agant, sed & magnam virtutis expectationem sibi impositam habent, cui nisi satis faciant,

Non honor est, sed onus, species lasura ferentes.

In secundo actu, jam incipiunt semina generosæ indolis herbescere: prominere incipit studium pietatis, obedientiæ matri debitæ, pudoris casti decus nobili virgini in primis decorum, morum elegantia, & concinnitas, non generi tantum, sed & educationi respondens, & aliæ hujus generis virtutes. Hi mores quid mirum, si generosum viri animum, quasi illicia quædam primo commoverint, deinde in amorem ejus traxerint, ut irrupta sibi copula eam jungeret, quam ornamento, gaudio, emolumento, ac levamento sibi futuram,

certa

certa sibi fiducia promittebat. Neq; hæc fortem virum opinio fefellit, cui illa vitam suam si opus fuisset instar Alcestidis illius Tragice devovisset, imo bis mori passa fuisset, si animæ superstiti, fata pepercissent. In hoc igitur tertiæ vitæ actu Conjugalis ille erga maritum Amor, tam nobili heroina dignus præcipuè eluxit, eamq; matronarum, præcipuo quodam viri amore ardentium, ordini inseruit. Quantum deniq; actum viduitatis eximie ornat Religiosus, & nunquam intermissus Dei cultus, patientia Christiana, cum in excipiendo, & ferendo vulneris, quod ex mariti obitu acceperat, dolore, tum in duplicata laboris atq; oneris molestia, quæ facit, ut viduæ domus non solum ἀτελής imperfecta habeatur, sed & πεπηρωμένη mutilata. Ad hæc privata viduitatis incommoda accesserunt etiam publica, quæ virum postulant, vel certè virilem animum, quem omnino hæc nostra in iis perferendis habuit atque ostendit. Deniq; mors ipsa accessit, quæ cum sit ultima rerum linea, omnes præcedentis meditationis vires accersit; nihilq; in ea fucate geritur, nihil personate, nō est amplius in ista scena Simulanti locus. Hic demū animi sui recessus aperuit, & præter ceteras jam indicatas potius quam explicatas virtutes, unam exhibuit in ista fortuna minime tæcendam. Consuetudo est recepta potius, & usitata, quam laudata, ut in ipsis etiam exsequiis nonnulla fiant; quæ luctuoso tempori & actioni parū conveniunt, id illa moriens fieri vetuisse dicitur suo in funere. Quid aliud Beatissima mulier dicere voluit, quam quod res erat. Vixi hæctenus in seculo vitioso, quod fastui, & splendori intempestivo amicum est: Vanitatem ejus, ut semper exosam habui, ita nunc maxime averso, Cor contritum, & humiliatum Deus respicit, id Spiritus S. beneficio in me excitatum, Deo oblatum volo, homines verò superstites ejus rei testimonium, ut mihi perhibeant, peto. Sed prolixior
rem

rem hujus quoque virtutis commendationem non admittit
modus nostri propositi, cum satis etiam hac brevitate o-
stensum sit, hanc matronam beatè mortuam non sola mayo-
rū virtute, sed suā quoq; nobilem, in serie genealogica in-
signem esse. Quicunq; igitur tam piæ, tam honestæ matronæ
obitu dolent, eos primum Dei, omnia humana providentis,
ordinantis & gubernantis paterna voluntas consolabitur:
Deinde naturæ humanæ necessitas, cui omnes subjecti su-
mus, nemo unquam subductus est, nemo subducetur. Tum
vitæ actæ pietas & integritas: Etsi enim triste sit ac dolen-
dum amittere quem dilexeris: tamen optabilius est, hone-
stam decedentis existimationem funeri superesse, quam su-
perstitum sibi gratulantium, quod ista molestia liberati sint,
licet suppressam, in ipso tamen luctus tempore non obscu-
ram lætitiā. Denique calamitosa facies nostrorum tem-
porum, quibus, qui liberatur, per beatum ex hac vita disces-
sum, non est lugendus. Denique spes resurrectionis nostræ
ad vitam æternam, fundata in resurrectione capitis & ser-
vatoris nostri. Nostra quoque opera si accedat, faciemus
quod officii nostri fuerit, & Ingentibus hujus defunctæ ma-
tronæ propinquis condolentiam nostram declarabi-
mus, probabimus, atque ita bene merebimur, non de lu-
gentibus tantum, sed de ipsa quoque Academia, ad quam
nonnulla pars, ex laude, & approbatione hujus officii redū-
dat. Facite ergo Cives Academici, quod vobis fieri velitis,
& Nobilissimæ matronæ exsequias ite, inter eundem Deo sa-
lutem Provinciæ, Academiæ, & Urbis commendate, vestram-
que mortalitatem serio cogitate, ac meditamini. Conven-
tus fiet, in æde Mariana ad horam median secundam.

P. P. Rostochij Die 5. Martij Anno 1638. sub
sigillo Rectoratus.

certa sibi fiducia promittebat. Ne-
 nio sefellit, cui illa vitam suam si-
 dis illius Tragice devovisset, imo
 nimæ superstiti, fata pepercissent.
 actu Conjugalis ille erga maritum
 na dignus præcipue eluxit, eamq;
 quodam viri amore ardentium, or-
 deniq; actum viduitatis eximie o-
 quam intermissus Dei cultus, pati
 excipiendo, & ferendo vulneris,
 ceperat, dolore, tum in duplicata
 stia, quæ facit, ut viduæ domus non
 habeatur, sed & *πενηρωμένη* mutila-
 tatis incommoda accesserunt etiam
 stulant, vel certè virilem animum, o-
 in iis perferendis habuit atque oste-
 accessit, quæ cum sit ultima rerum
 tis meditationis vires accersit; nih
 nihil personate, nō est amplius in is-
 Hic demū animi sui recessus aperū
 indicatas potius quam explicatas v-
 in ista fortuna minime tacendam.
 potius, & usitata, quam laudata, u-
 nonnulla fiant; quæ luctuoso temp-
 veniunt, id illa moriens fieri vetui-
 Quid aliud Beatissima mulier dicer-
 erat. Vixi hæctenus in seculo vitios-
 dori intempestivo amicum est: Van-
 exosam habui, ita nunc maxime ave-
 humiliatum Deus respicit, id Spiritu
 citatum, Deo oblatum volo, homin-
 rei testimonium, ut mihi perhibear

em virum opi-
 instar Alcesti-
 fla fuisset, si a-
 ur tertiæ vitæ
 nobili heroi-
 am, præcipuo
 it. Quartum
 osus, & nun-
 tiana, cum in
 ariti obitu ac-
 oneris mole-
 is imperfecta
 orivata vidui-
 æ virum po-
 no hæc nostra
 q; mors ipsa
 s præceden-
 catæ geritur,
 ulanti locus-
 ceteras jam
 am exhibuit
 o est recepta
 m exsequiis
 ni parū con-
 o in funere,
 am quod res
 ui, & splen-
 s, ut semper
 ontritum, &
 io in me ex-
 ersitates ejus
 d prolixio-
 rem

